

Кристина Димитрова

ЧЕРНАТА АНИТА

СКАНДАЛНАТА ИСТОРИЯ НА МЕЙЗЕР

Всички права запазени!

Използвани са снимки от архива на Медийна група България,
БУЛФОТО, Фейсбук страници, личен архив

© Кристина Димитрова, автор, 2017 г.

© в. „България Днес“, корица, 2017 г.

© БУЛФОТО, снимка на корицата, 2017 г.

© Книгоиздателска къща „Труд“, 2017 г.

ISBN 978-954-398-514-2

Кристина Димитрова

ЧЕРНАТА АНИТА

СКАНДАЛНАТА ИСТОРИЯ НА МЕЙЗЕР

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРУД“, 2017 Г.

Предговор

История, достойна за филмов сюжет, случаят „Мейзер“ е една реална драма, с елементи на психотрилър и еротика, която вълнува феновете на криминалистиката вече повече от половин година.

В нощта на 13-и срещу 14 август 2016 година над 101-килограмовият културист Николай Димов издъхва в дома на съпругата си – скандалната Анита Мейзер.

Самата тя разказва, че е завързала пет броя „свински опашки“ около врата, краката и ръцете му. Обяснението е, че двамата са искали да заснемат силов експеримент, в който едрият мъжага да скъса с налягане на мускулите си кабелните връзки.

Не успява.

Определено нестандартна смърт, няколко недоказани версии и очертаващ се емблематичен процес, който тепърва ще занимава съдебните репортери през настоящата, а може би и следващата година.

Обясненията за смъртта на Николай Димов, изречени от самата Анита Мейзер, която прави пълни самопризнания, изглеждат невероятни, но същевременно достоверни в очите на магистратите.

Скандалната особа и мечтателка на едро, позната у нас като жената с най-голям силиконов бюст, Анита Мейзер, която всъщност е Желева по документи, получи присъда на първа инстанция – 4,5 години затвор, по две обвинения – убийство по непредпазливост и подкуп на полицаи. Самопризнанията ѝ бяха приети. В момента тя се намира в Сливенския затвор, където очаква делото да стигне до втората инстанция.

Близките на Николай Димов развиват коренно различна хипотеза. Сестра му Милена Димова е убедена, че брат ѝ е убит умишлено. Мотивите за извършването на подобно престъпление остават все така неясни половин година след смъртта на Николай – ревност, пари, комбинация от двете или битов скандал?

Разследващите работят във всички насоки, но до момента удрят на камък. И докато близките на загиналия настояват за промяна на обвинението в по-тежко и доживотен затвор за Анита, Мейзер предприе сериозни адвокатски рокади. Със случая седем месеца след на-

чалото на сагата се захвана неслучаен адвокат – бившият заместник районен прокурор на София – Петър Чалъмов – обвинител на скандалния радиоводещ Боби Цанков и на самия висаджийски бос Георги Илиев, известен в медиите като Главния.

Детайлите по случая се оплитат едни с други все повече. Сметки в чужбина, обвити в мистерия, сексуални игри, които приковават вниманието, ъндърграунд познанства, шеметна биография и помпозен лайфстайл придават на реалната криминална история потенциал да се превърне в истински бестселър.

Опасна еротична игра, планирано убийство или отмъщение от ревност – какво доведе до смъртта на Николай Димов и как посреща обстоятелствата самата Анита? Какво е убягнало на разследващите при първоначалния оглед на фаталния апартамент във варненската местност Евксиноград и свързан ли е бизнесът в Коста Рика с мистериозните оферти от Панама и Колумбия, които Ники твърди, че е получил преди да се върне в България.

Фатално стечение на обстоятелствата в резултат от подценените до нулева степен съществуващи рискове при „експеримента“ или вендета са връзаните в яка примка стяжки, отнели живота на Димов?

Настоящият разказ е базиран на официалното, тайно разследване, множеството лични беседи с адвокати, криминалисти, вещи лица, медици и самата Анита Мейзер. Текстовете в книгата проследяват само документираните доказателства и личните коментари на замесените в случая. Целта е да представи една обективна представа за това коя е Анита Желева от село Пет могили и какво ѝ се е случило във фаталната нощ на 13-и срещу 14 август.

14 август 2016 г.
00:20 ч.
Домът на Анита Мейзер

Фаталният апартамент

– Защо умря в моята къща, провали ми живота – изстена тихо Анита, докато обикаляше като обезумяла из тъмния хол. Не смееше да светне лампите, защото умът ѝ бе зает с друго – трябваше да бяга.

Трупът на 101-килограмовия мъж лежеше неподвижен и безучастен по корем, а Мейзер крачеше нервно напред-назад.

В хола ѝ имаше мъртво тяло. Това на собствения ѝ съпруг Николай Димов. Как се стигна до тук, така ли щеше да приключи животът ѝ – мислите летяха в главата ѝ като изстребители, защото знаеше, че това няма как да ѝ се размине.

Леко и ритмично пукане, като от капеща вода се чу-

ваше натрапчиво в стаята. Очите на Анита се разширяваха с всеки следващ звук. От отвора за лицето на масажната маса по теракотените плочки под нея бяха паднали няколко капки кръв. Още една се готвеше да полети и да се разбие в настилката.

– По никакъв начин не мога да му помогна... мъртъв е, знам, че е мъртъв...

Ани съзнаваше ясно, че щеше да е първата заподозряна за смъртта на Николай. Само тя разполагаше с чип за асансьора, който бе единственият начин да се стигне до апартамента ѝ на четвъртия етаж в шикозната кооперация, издигната в местността Евксиноград – една от тузарските туристически дестинации в крайморския град Варна.

Освен Анита с такъв чип разполагаха само вече мъртвият Николай Димов и дъщеря ѝ – Жулиета Желева. Анита изпадна в ступор. Трепереше от уплаха и усещаше ударите на сърцето си като тежки палки на барабан по слепоочията си. Не можеше да повярва, че това се е случило в дома ѝ. Беше ядосана на Ники, че въобще я бе убедил да участва в този „експеримент“.

Ники лежеше по корем, а от врата му ужасяващо стърчаха краищата на 8-милиметровите „свински опашки“. Две – стегнати здраво зад врата. Други две обхващаха глезените му, а ръцете му висяха отпуснати от масажната маса. По тях още червенееха следите от едната „свинска опашка“, която Николай все пак бе успял да скъса.

Анита осъзна, че трябваше да разкара тялото му по най-бързия начин. Трябваше някак да изнесе трупа от апартамента си и да измисли версия, при която да насочи подозренията за смъртта му към някой друг. Мозъкът ѝ отказваше да следва логиката в този момент.

Друг сак, който е ползван в следствия експеримент

Идеята бе откачена, но в крайна сметка изход нямаше. Започна да се върти из стаята, осъзнавайки, че Николай е твърде тежък. Силата не ѝ стигаше да го премести. Тогава видя новия сак, който бе купила скоро. Стоеше смачкан до масажната маса. В него трябваше да събират багажа за предстоящото им романтично пътуване по случай рождения ден на Ники. Сакът имаше колела, което щеше да улесни до някаква степен транспортирането. Анита го грабна и го сложи точно под масажната маса. Бутна тялото на Николай, но то не помръдваше. Опита втори път и в този момент я обхвана ярост. Започна да го дърпа за блузата и да го удря с юмруци с всичката сила, която имаше в ръцете си. Осъзнаваше, че тотално полудява. Яростта я душеше.

– Защо умря в моята къща? – просъска Анита и започна да удря трупа с всичка сила, продължаваше да стене отчаяно и да блъска тялото с двете си ръце.

Едрият 176-сантиметров мъж се строполи на земята с глух, но силен звук. Ники лежеше по гръб, а лицето му изглеждаше ужасяващо. Анита започна да дърпа сака изпод него с все сила към входната врата. В този момент колелата на чантата опряха ръба на подиума, и се плъзнаха надолу, а трупът се преобърна и остана с лице към масажната маса. Около главата му започна да се разтича кръв, която за секунди оформи тъмен ореол около Ники. Анита изпадна в ужас и започна да вие с все сила. Плачеше и скубеше дългата си черна коса. Внезапно се засили към терасата. Точно така – просто ще сложи край на всичко. Щеше да се хвърли надолу и да приключи всичко. Погледна към паважа. Щеше да се размаже. Ами ако не умре? Ако остане жив инвалид и се мъчи в затвора до края на дните си? Анита отстъпи крачка назад. Очите ѝ се обърнаха към съседния прозорец – този на апартамента на дъщеря ѝ Жулиета. Тя бе нейната най-голяма любов, целият смисъл на живота ѝ. Бе преминала през какво ли не, за да изведе Джули от мрачното, западнало селце Пет могили, за да ѝ осигури бляскаво бъдеще, кариера, звезден живот в Лос Анджелис. Трябваше да продължи да живее заради нея. С бърза крачка Анита се върна обратно в тъмния апартамент. Насочи се директно към банята и пусна студената вода. Влезе под струята решително, с дрехите. Трепереше, но от страх. Бе изгубила сетивност за всичко останало. За леденостудената вода. Плачеше и не знаеше какво да предприеме.

Трябваше да измисли друга версия. Някой друг е убил Николай! Точно това щеше да каже на всички. И

бездруго не беше виновна, че му се върза на шантавата идея. Няколко други човека са го направили всъщност, защото сам човек не можеше да очисти едрия ѝ съпруг. А тя щеше да прикрие всички следи, които водят към нея. Докато мислеше над това, Анита вече бе излязла изпод струята и събличаше нервно и трескаво мокрите си дрехи. Натика ги в пералнята и я пусна. Погледът

Кооперацията в Евксиноград

й се спря върху купчината с дрехи на Ники в ъгъла, до машината. Изглеждаше толкова добре гол и мускулист. Беше мъж мечта. Винаги беше искала здрав, атлетичен мачо, а сега го бе изгубила за секунди. Като скъпоценна игла в сухия пясък.

Погледна към масажната маса. Френските двуметрови прозорци осветяваха няколко от незасъхналите капки кръв по нея и те блестяха издайнически. Анита грабна тоалетна хартия и започна да ги бърше. И тези по пода. След това натика кървавата хартия в сака.

Трябваше й алиби. Приготви се да отиде до магазина, в който охранителните камери да я заснемат. Щеше да представи пред ченгетата версията, че е била извън жилището, когато е умрял Ники. В този момент погледна към стъклената маса – грабна, без да се замисли, найлоновия плик с останалите „свински опашки“ и тази, която той бе успял да скъса с ръцете си. Реши да ги изхвърли по пътя към магазина. Да се отърве за секунди от проклетите „свински опашки“ и никой никога нямаше да ги намери повече. Медиите щяха да я изядат с парцалите, ако се разчуеше. Най-много се притесняваше от журналистите. Спомняше си ясно жестоките обиди и подигравки по вестниците и телевизиите, които я заляха през 2014 година. Тогава й се наложи да се махне от България, да замине някъде, където отново да се почувства красива и обичана. България я мразеше заради явяването й на конкурса „Мисис Свят“, като представителка на родината си. Цялото общество оспори титлата й. Последва всенародна критика, която Анита усещаше като лична омраза. Смяташе се за красива и добре сложена жена. Навремето я наричаха българската Памела Андерсън, защото бюстът й бе най-големият в България – цели 120 сантиметра

гръдна обиколка. Лично световноизвестният боксьор Майк Тайсън ѝ бе правил оферти за секс.

Анита поддържаше тялото си редовно с фитнес и нямаше нито един дефект по него. Така и не разбра какъв им бе проблемът на всички, които не зачетоха титлата ѝ. Но в момента не можеше да се връща към този ад в мислите си... сега се намираше в същинския казан на пъкьла. В хола ѝ имаше труп.

Можеше да изчезне отново, като през 2014 година, докато всичко отшуми... Имаше американски паспорт и с малко повече късмет можеше да стигне до летището, преди да се е раздухала цялата тази история.

Но първо трябваше да се махне веднага от този ужасяващ, тъмен дом, или да отиде при сестрата на Николай – Милена, в кв. „Аспарухово“. Да ѝ каже собственият ѝ брат каква лудост я накара да извърши. Тя го познаваше и знаеше добре що за стока е Николай. Винаги се забъркваше в гафове, все искаше да си чеше егото и да демонстрира силата си. Вечно имаше проблеми с полицията.

Погледът ѝ отново се спря върху трупа.

Той очаквано бе на мястото си като тъмна подутина върху пода. Едрият фитнес инструктор бе облечен в тъмни шорти и спортна блуза с дълги ръкави и качулка. Отказа се да мести тялото. Знаеше добре, че месенето на Николай по-скоро би я забавило. Побутна го няколко пъти. Той бе все още топъл.

Часът беше около 00:30. Заклучи апартамента и излезе спокойно от опасаната с камери кооперация. Знаеше добре, че устройствата не работят, откакто се е върнала в България през март. Ченгетата нямаше как да докажат, че е била в апартамента. Тялото на Ники остана само на пода в локвата кръв, до фитнес уредите.

Погледна го за последно. Повече нямаше никога да го види на пътеката или с щангите в читалище „Маяковски“, където тренираше всеки ден. Повече никога нямаше да тичат нагоре-надолу по стълбите на Пантеона във Варна, където тренираха заедно.

Ники изглеждаше сякаш заспал на земята. Само вързаните му крака издаваха, че нещо необичайно се бе случило посред нощ в дискретно осветения от уличните лампи луксозен хол на Анита Мейзер. Силуетът му се очертаваше ясно от процеждащата се през френските прозорци мъжделива светлина.

Сигналът

14 август 2016 г.

3:26 ч.

Пето районно – гр. Варна

– Пето районно, дежурният Драгомир Драгнев слуша?

– Добро утро. Там ли е началникът на районното – прозвуча като цвилене женски глас от другата страна на телефонната слушалка. Жената беше задъхана и разстроена, а униформеният едва разбра името ѝ. – Аз съм Анита Мейзер. Става въпрос за нещо най-сериозно. Мисля, че е умрял. Аз съм сигурна, че е умрял... Само да не се стига до медиите. Всичко ще си платя, ще се самоубия, нещо ще стане много страшно. Не става дума само за един умрял, има следващи двама, които са на път, ако това излезе по медиите...